

kommunerne faktisk også fået i meget stor udstrækning gennem de seneste års aftaler.

Til hr. Arne Melchior's indlæg om de handicappedes forhold: Ih, hvor jeg dog deler grundsynet, og jeg mener faktisk, at både boligministeren, socialministeren, jeg selv og andre ved enhver lejlighed har understreget, at også de handicappedes adgangsforhold og transportforhold, må vi arbejde meget på at forbedre i de kommende år. Igen står jeg ikke her og lover – og det gør hr. Arne Melchior heller ikke, for det er ikke hr. Arne Melchior's stil – at ting kan klares på kort tid, for disse spørgsmål drejer sig selvsagt også om økonomi og ressourcer. Men retningen og holdningerne må der ikke et sekund være tvivl om.

Jeg har omhyggeligt noteret mig, vil jeg sige til hr. Arne Melchior, synspunkterne omkring DSB's adgangsforhold, og jeg erindrer lige nu boligministerens tilkendegivelser ved tidligere lejligheder af, at adgangsforhold både til undervisning, til boliger og til transport er en linje, regeringen holder sig for øje også for de kommende års indsats.

Må jeg slutte her for mit vedkommende med endnu en gang at sige tak for debatten. Jeg synes, det er rigtigt, at vi én gang om året gør status over vore ældres vilkår, og jeg er sikker på, at også den ældre del af befolkningen, som følger debatten her i dag, har fået en fornemmelse af, at debattens værdighed og betydning også er understreget af, at det ikke er en konkurrence om at love mest muligt, men en konkurrence om at holde det, man lover, i størst mulig udstrækning. Dermed kan man også sikre sig i de næste år fremover, at Danmark, når det gælder Danmarks velfærdssamfund, også omfatter vore ældre og de allersvageste grupper.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg er enig med statsministeren i, at det generelt i lovgivningen er bestemt, at det er kommunernes ansvar. Det er kommunernes pligt, at de svageste har en ordentlig tilværelse. Det har Folketinget bestemt, sådan er det.

Men i Fremskridtspartiet synes vi, at når man har givet nogen en pligt, må man også overvåge, at de lever op til den pligt. Statsministeren sluttede af med at sige, at det ikke skal være en konkurrence om, hvad vi lover; det skal være en konkurrence om, hvad vi holder. Så håber jeg, at statsministeren vil leve op til det, man har givet løfte om, det, man har lovet de ældre, det, der

står i loven at kommunerne har pligt til at give dem, ved simpelt hen at sikre sig, at kommunerne også lever op til den pligt.

For det er helt rigtigt, hvad hr. Melchior sagde om de handicappede. De handicappede har en masse rettigheder i boliglovgivningen, og alligevel er det kommunerne, der den ene gang efter den anden, når det drejer sig om adgangsforhold til bygninger, og når det drejer sig om bump og kantsten osv., giver byggetilladelser, hvor man bare dispenserer fra de generelle regler i loven. Så det er ikke kun et spørgsmål om, at vi herinde laver en lov, som i og for sig er ordentlig nok. Hvis man lægger den lov ud til forvaltning i kommunen, så handler det altså også om, at man har en regering, som har hår nok på brystet til at fortælle kommunerne, at de bare har at rette sig efter den lov, Folketinget har vedtaget.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Tak til statsministeren for hans positive respons. Jeg tager lige ordet igen for at understrege dette med at holde, hvad man lover, hvor det kan lade sig gøre.

Jeg har netop været i New York. På Manhattan har man 12.000 busser. De kan nu alle medtage én eller to kørestolspassagerer. I Danmark tillod jeg mig efter et tidligere USA-besøg for en halv snes år siden at rejse dette spørgsmål og nævnte det eksempel, og da var man allerede i gang på Manhattan. Nu er det på det travle Manhattan opfyldt for 12.000 bussers vedkommende. Vi har 1.000 i HT-området, og vi kommer næste år op i den størrelsesorden, at 450 af dem vil være i stand til det, men over en årrække altså alle sammen.

Men så går man hen og køber S-tog – tekniken er opfundet, det koster småpenge i forhold til, hvad vognen ellers koster, og så lader man hånt om det. Det er altså en ubehagelighed, som man faktisk ikke kan sove ordentligt for om natten, at vi bærer os sådan ad; det må have en ende, og det kan, når jeg lytter til statsministerens ord, forlanges, at det bliver i orden, og jeg stoler på, at det bliver det.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Det er fremgået af debatten, at der blandt alle Folketingets partier er enighed om, at der er en gruppe af svagtstillede ældre, der ikke altid får den hjælp, som de har brug for. Men det er også et problem, der ikke er så let at løse, som man måske umiddelbart skulle tro.